

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סגן שמחה זעירא ז"ל

בן טובה ומרדכי

נולד בתל אביב

בערב ראש השנה תש"ד, 29/9/1943

התגורר בתל אביב

התגייס בספטמבר 1961

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת מילוי תפקידו בשרותו

ט"ז בתשרי תשל"ד, 12/10/1973

נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 4 שורה: 4 קבר: 2

הותיר אחריו הורים, אישה, בן, בת, אח ואחות

בן 30 בנופלו

קורות חיים

שמחה, בן טובה ומרדכי, נולד בערב ראש השנה תש"ד (29.9.1943) בתל-אביב. במלחמת השחרור לחם אביו בעיר צפת, העיר שבתה את לבו והוא עבר עם המשפחה להתגורר בה. שמחה גדל ולמד בצפת, אהב את נופיה ונהג לשוטט בואדיות, לקטוף תותים ולשחות בבריכות המים שבהם. הוא סיים את חוק לימודיו היסודיים בבית החינוך הממלכתי אי' בצפת וכאשר היה תלמיד בכיתה החמישית בבית-הספר התיכון העיוני בעירו, החליט ללכת לפנימייה הצבאית שליד בית-הספר הריאלי בחיפה. הוא עמד בבחינות הכניסה הקשות, שרבים ניסו כוחם ורק מעטים עמדו בהן. שמחה אהב את האתגרים הקשים שהעמידה לפניו הפנימייה, שהיו

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

משולבים בה חיי שיתוף עם נערים בני גילו, אימונים קשים ולימודים ברמה גבוהה.

שמחה גויס לצה"ל בתחילת ספטמבר 1961 והתנדב לשרת בחיל הצנחנים. לאחר שהשלים את האימון הבסיסי בבית-הספר לצניחה, נשלח בתחילת חודש פברואר 1962 לקורס קצינים בבית-הספר לקצינים. הוא השלים את הקורס בהצלחה והוצב ביחידה הדרוזית ועמה שירת ברחבי הנגב. הוא אהב את החיים ביחידה והיה אהוב על פקודיו. לפי הערכת מפקדיו, היו חייליו מוכנים ללכת אחריו לכל מקום. כקצין הצטיין ביזמתו ושימש דוגמא אישית לחייליו. הוא ניחן בכושר הדרכה והסברה, ידע לשלוט באנשיו ונהג בהם יחס חם ואנושי. מפקדיו אמרו עליו שהוא "נאמן מאוד לתפקידו; שש לקבל תפקידים מבצעיים, ממלא אותם בהצלחה, ממלא משימות גם אם נתקל בקשיים".

בתחילת מרס 1964 שוחרר שמחה מהשירות הסדיר והוצב לשירות מילואים בדרגת סגן. במסגרת שירות המילואים השתתף בקרבות מלחמת ששת הימים. אחרי השחרור נרתם שמחה ללימודים אקדמיים באוניברסיטה העברית בירושלים. בגלל אהבתו הרבה לארץ ולנופיה לא היסס בבחירת המקצועות גיאוגרפיה ומזרחנות, אך בשנה השנייה ללימודים עבר לפקולטה למדעי הטבע, לחוג לגיאולוגיה. באותה שנה נשא לאישה את חברתו יעל והשניים השתקעו בירושלים. בלימודים התרכזו שמחה בנושאי חקר החומר ועבר לעסוק במחקר הגבישים. את עבודת המוסמך שלו הכין בהדרכתו של הפרופסור לב וסיים אותה בהצטיינות. בשנות לימודיו נולדו ליעל ולשמחה שני ילדיהם, רן וארנה. בעידוד מוריו החליט להרחיב את מחקרו לקראת עבודת הדוקטור, ובשנת 1972 נסעה המשפחה למרבורג שבגרמניה. לאחר קשיי ההסתגלות שקע שמחה בעבודת מחקר כחבר בצוות חוקרים מארצות שונות בעולם, שעסקו בחקר גבישים מאבני הירח. באותה תקופה פרסם את עבודותיו המדעיות הראשונות והישגיו המדעיים החלו לזכות בתשומת-לב בעולם המדע וגרמו לו ולמוריו סיפוק רב. בקיץ של שנת 1973 נשלח שמחה ליוסטון שבטקסס, לכנס מדענים המועסקים על-ידי סוכנות החלל האמריקנית. כשפרצה מלחמת יום-הכיפורים הודיע שמחה כי הוא יוצא לחופשת היעדרות מן האוניברסיטה, והגיע לציריך לבוש מכנסי ג'ינס ומעיל רוח, ובידו תיק קטן, שבו מעט חפצים אישיים. אחרי קשיים מרובים הצליח לעלות יחד עם חבר על המטוס האחרון שטס ארצה. כשהגיע לישראל לא

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מצא את יחידתו והשניים הצטרפו ליחידת חו"ל - יחידה שהוקמה מאנשי מילואים, שחזרו ארצה. שמחה הצטרף מיד למטה היחידה ודאג במרץ רב ובמסירות להשלמת הקמתה. ביום רביעי, 10.10.1973, עלתה היחידה לרמת הגולן, כששמחה משמש קצין-מטה של היחידה ופועל מתוך נגמ"ש הפיקוד. ביום ט"ז בתשרי תשל"ד (12.10.1973), בקרב הפריצה למובלעת, באזור חאן ארנבה, הותקף הנגמ"ש על-ידי מטוסי האויב, ושמחה הפעיל את המא"ג נגדם בלי להתכופף, בשקט ובקור רוח. תוך כדי הלחימה וההתקדמות מזרחה נפגע הנגמ"ש באזור כפר נסג' - תל-קרין ושמחה נהרג. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין בהר-הרצל. השאיר אחריו אישה, בן ובת, הורים, אח ואחות.

במכתבו למשפחה האבלה כתב עליו מפקדו: "...סגן זעירא שמחה שירת ביחידת שריון כקצין מטה בנגמ"ש הפיקוד. בזמן ששירת אצלנו הוכיח את עצמו כלוחם וכאדם בעל רוח התנדבות והקרבה. בשמי ובשם כל חיילי היחידה הנני מביע את צערנו העמוק והננו משתתפים בצערכם העמוק".

שמחה בן מרדכי וטובה זעירא

הי"ד

נפל בחזית הסורית

נולד : ערב ר"ה תש"ד (22.9.1943)

נפל : א' חוה"מ סוכות תשל"ד (12.10.1973)

נולד בתל-אביב להורים שעלו ארצה מצ'כיה אחרי מלחמת העולם השנייה. בהיותו כבן שלוש עקרו הוריו לצפת, שם גדל. את לימודיו התיכוניים עשה בפנימיה הצבאית של ביה"ס הריאלי בחיפה. שרת בצה"ל כקצין ביחידת מיעוטים וקשר קשרי ידידות כנים עם חברים דרוזים. את שירותו הצבאי סיים בדרגת סגן.

עם שחרורו, החל את לימודיו באוניברסיטה העברית ובחר בלימודי הגיאולוגיה. את לימודי התואר השני "מוסמך למדעי הטבע" סיים בחצטיינות.

ב-1972 נסע עם משפחתו למרבורג שבגרמניה, להמשך לימודיו לקבלת תואר דוקטור. בעבודת המחקר שלו עסק גם בחקר אבני הירח, שהובאו ע"י האסטרונאוטים מהמסע לירח.

כחדשיים לפני המלחמה נשלח להשתתף בכנס מדענים, שנערך במעבדת החלל ביוסטון שבטקסס. בתקופה הקצרה, יחסית, ששהה באוניברסיטה בחו"ל פורסם מחקר נוסף שהשתתף בו.

עם פרוץ המלחמה הפסיק את לימודיו ומחקריו, בהם היה שקוע כל-כך, עזב בנכר אשה וילדים פעוטים — וחש ארצה. נאבק בציריך על השגת מקום טיסה וכבר ביום ב' בערב הגיע ארצה. עוד בשדה התעופה התנדב לשריון, הצטרף למג"ד שהגיע אתו, יחד ארגנו גדוד של מתנדבי חו"ל ועלו ביום ד' לרמה הסורית. בסוף אותו שבוע, נפל במובלעת הסורית, ליד הכפר נסאג', בקרבות הפריצה לדמשק, כשהוא נמצא בנגמ"ש פיקוד, שנפגע ישירות מטנק סורי.